

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M P**, bývajúcej v K, K, zastúpenej JUDr. P K, advokátom so sídlom v K, Š, proti žalovanému **M K**, bývajúcemu v K, L, zastúpenému JUDr. T V, advokátkou so sídlom v K, B, **o vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie stavby**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 12 C 787/2001, na dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2006 sp. zn. 5 Co 387/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom zo 6. decembra 2001 č.k. 12 C 787/2001-38 uložil žalovanému povinnosť vypratať do 15 dní nehnuteľnosť v katastrálnom území K Sever, vedenú v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. X ako parcela č. X – záhrada vo výmere 489 m². Zároveň ho zaviazal odstrániť na vlastné náklady do 30 dní záhradnú murovanú chatku na uvedenej parcele. Rozhodnutie odôvodnil poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, ktorými mal preukázané, že žalobkyni (a jej manželovi) bolo v minulosti zriadené právo osobného užívania pozemku, ktoré sa 1. januárom 1992 zmenilo na vlastníctvo (§ 872 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka). Žalovaný neoprávnene zasahuje do jej vlastníctva a v rozpore so stavebno-právnymi predpismi na spornej parcele zriadil stavbu záhradnej chatky. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. septembra 2003 sp. zn. 15 Co 173/2002 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd prisvedčil názoru, že žalobkyni vzniklo k spornému pozemku vlastníctvo, súdu prvého stupňa ale vytkol, že sa dôsledne nezaoberal námietkou žalovaného, že k pozemku nadobudol vlastníctvo právnym titulom vydržania. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo správne ani rozhodnutie o odstránení murovanej

chatky na spornom pozemku, lebo dovtedajšie výsledky vykonaného dokazovania neodôvodňovali aplikáciu najprísnejšej občianskoprávnej sankcie voči stavebníkovi neoprávnenej stavby, ktorou je odstránenie stavby.

Okresný súd Košice II rozsudkom z 29. septembra 2005 č.k. 12 C 787/2001-155 žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa (s manželom) v minulosti nenadobudla právo osobného užívania pozemku, lebo dohoda o zriadení tohto práva z roku 1967 bola absolútne neplatná. V súčasnosti nie je vlastníčka sporného pozemku a z tohto dôvodu ani aktívne legitimovaná domáhať sa jeho vypratania a odstránenia stavby na ňom.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 30. novembra 2006 sp. zn. 5 Co 387/2005 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku o zamietnutí žaloby a zrušil vo výroku o trovách konania; vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Na odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej uviedol, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré vyplynuli z dokazovania a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 132 O.s.p. Vzhľadom na dodatočnú zmenu skutkového stavu nebol súd prvého stupňa viazaný právnym názorom zaujatým v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žalobkyňa nenadobudla platne právo osobného užívania sporného pozemku a nie je jeho vlastníčkou. Z tohto dôvodu nie je aktívne legitimovaná domáhať sa vypratania pozemku a odstránenia stavby, ktorá sa na ňom nachádza.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, podala žalobkyňa dovolanie. V opravnom prostriedku označila za správne právne závery, ktoré boli zaujaté v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2003 sp. zn. 15 Co 173/2002 a vyslovila názor, že súd prvého stupňa bol týmito závermi v ďalšom konaní viazaný, vrátane názoru, že žalobkyňa nadobudla vlastníctvo sporného pozemku. Z nepochopiteľného dôvodu ale súd prvého stupňa napriek tomu začal vykonávať dokazovanie a v rozpore s pokynmi odvolacieho súdu a konštantnou judikatúrou súdov začal preskúmať vecnú správnosť niektorých rozhodnutí administratívnych orgánov vydaných pred 40 rokmi. Z toho dovolateľka vyvodila, že konanie je v danej veci postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu

spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala napadnutý výrok rozsudku zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti rozsudku, je procesne prípustné, ak sa ním napáda rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (vid' § 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V prejednáwanej veci nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa týchto ustanovení, lebo dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, odvolací súd sa neodchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu (dovolací súd dosiaľ v tejto veci nerozhodoval, a preto ani nevyslovil právny názor) a dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné.

Dovolanie žalobkyne podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je. Procesnú prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku žalobkyne by vzhľadom na to zakladala len prípadná procesná vada v zmysle § 237 O.s.p. Na vadu takejto povahy je dovolací súd povinný prihliadať aj vtedy, keď nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.). So zreteľom na uvedenú povinnosť sa dovolací súd neobmedzil len na skúmanie splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia

je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj rozsudku), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že § 237 O.s.p. spája prípustnosť dovolania výlučne len s najzávažnejšími, v ňom taxatívne vymenovanými, procesnými vadami zakladajúcimi tzv. zmätočnosť. Iné procesné vady (procesné vady nevymenované v § 237 O.s.p.) a tiež iné než procesné nesprávnosti (napríklad nesprávnosti v rámci právneho posudzovania veci), nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

Žalovaná v dovolaní nenamietala, že by v konaní došlo k niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. Existencia procesnej vady takejto povahy zo spisu nevyplýva a ani inak nevyšla v dovolacom konaní najavo. Na základe toho dospel dovolací súd k záveru, že dôvody prípustnosti dovolania žalobkyne v zmysle § 237 O.s.p. nie sú dané.

V dovolacom konaní nebolo možné pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti námietky žalobkyne, že dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p. Či už odvolací súd napadnuté rozhodnutie založil na správnom alebo nesprávnom právnom posúdení veci (pozn.: dovolací súd jeho rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nezaťažil tým konanie procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. Vadu takejto povahy nemohlo založiť ani prípadné nerešpektovanie ustanovenia § 226 O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je procesne prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jej opravný prostriedok odmietol

podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní bol (procesne) úspešný žalovaný a vzniklo mu právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný v dovolacom konaní nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania, preto mu dovolací súd túto náhradu nepriznal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: